

BOZSIK PÉTER

Miért nem olvasunk verseket?

Mert rosszak.
Többnyire.
Mert nem olyan a korszellem.
Mert szarunk mindenre
így a versekre is.
Mert nem érünk rá.
A gyereket óvodába
iskolába kirándulásra kell vinni.
Mert nem fizetnek érte.
Mert mindent megírtak már,
ami versben megírható.
Mert nem találjuk a helyünket
a vadkeleti kapitalizmusban.
A versek nem adnak tanácsot.
Mert érthetetlen jogszabályokat, határozatokat, törvény
erejű rendeleteket olvasunk versek helyett.
Mert kényszervállalkozók lettünk,
és egy vállalkozó nem ér rá verseket olvasni.
Inkább sörözni megy,
mert a vers elvesztette ázsióját.
A könyvesboltok eldugott zugaiban porosodnak
a verskötetek,
mert ha időnk engedi,
regényeket olvasunk.
Mert a regény ideje jött el.
Mert ha mégis versolvasásra szánjuk el magunkat,
akkor a klasszikusokat szedjük elő,
és többnyire bennük is csalódunk.
Mert mindenki költő
és senki sem olvasó.
És mert már az Isten se győzi
a verssorokba tördelt
semmi
mondását.

Reklám

az erdő undok
búskomor reklámja
a szemét

Áldás hava

Dörög fönn az ég
Későn beért kalászsom
Fényezüst veri

Úzó napon vársz
Orrnyergeden egy verejték-
csöpp útra kész

Vásári tangák

1.
Standról lepottyant
eper Forró csiklódra
miért gondolok
Kezemben pezsgőspohár
Miért hogy összeroppan

2.
Vásári majom
Állok a gyümölcsputt előtt
S nézem ahogy a
joghurt fehérje kofám
állán végigcsorog

3.
Mint krédlikakas
A piac melletti szemét-
dombon kapirgálok
Gyémántkrajcár nem De
azért kijutott Ez meg Az

Nőnek indul...

Nőnek indul
minden eredet
nő
a
baj
bugyiját villantja
az elme-
baj.